

Wiadomość Tygodnia

SZEŚĆ LAT PONTYFIKATU PAPIEŻA FRANCISZKA

W środę 13 marca minęło 6 lat od wyboru argentyńskiego kardynała Jorge Mario Bergoglio na papieża. Publikujemy zestawienie 10 najważniejszych wydarzeń pontyfikatu Franciszka.

1. Adhortacja „*Evangelii gaudium*”

26 listopada 2013 r. odbyła się prezentacja adhortacji „*Evangelii gaudium*”. Stanowi ona podsumowanie zgromadzenia zwyczajnego Synodu Biskupów nt. nowej ewangelizacji, które odbyło się w Watykanie 7-28 października 2012 r. Zarem jest to dokument programowy pontyfikatu Franciszka, o czym pisze sam papież.

„Marzę o wyborze misyjnym zdolnym przemienić wszystko, aby zwyczajnie, style, rozkład zajęć, język i wszystkie struktury kościelne stały się odpowiednim kanałem bardziej do ewangelizowania dzisiejszego świata niż do zachowania stanu rzeczy” – wyznaje Franciszek.

Kościół ma być w „permanentnym stanie misji”. Wymaga to rezygnacji z wygodnego przekonania, że „zawsze się tak robiło”. Za każdym bowiem razem, „gdy staramy się powrócić do źródeł i odzyskać pierwotną świeżość Ewangelii, pojawiają się

nowe drogi, twórcze metody, inne formy wyrazu, bardziej wymowne znaki, słowa zawierające nowy sens dla dzisiejszego świata”.

Franciszek postuluje, by od ołtarza mówiło się bardziej o łasce niż o prawie, bardziej o Jezusie niż o Kościele, bardziej o Słowie Bożym niż o papieżu... Chodzi mu o wyrażanie niezmiennych prawd w sposób pozwalający przyłgnąć do nich sercem. Wszelkie struktury kościelne mają stać się bardziej misyjne. Dlatego papież zachęca je „do wejścia w zdecydowany proces rozeznania, oczyszczenia i reformy”. Także papież i centralne struktury Kościoła powszechnego są wezwane do takiego nawrócenia. Franciszek ponawia więc prośbę bł. Jana Pawła II o pomoc w znalezieniu nowego sposobu sprawowania prymatu.

2. Franciszek w Parlamencie Europejskim w Strasburgu

25 listopada 2014 r. Franciszek odwiedził dwie najważniejsze instytucje polityczne Europy: Parlament Europejski oraz Radę Europy w Strasburgu. Wygłosił dwa ważne przemówienia dotyczące stanu obecnego i przyszłości naszego kontynentu, które spotkały się z entuzjazmem i odbiły szerokim echem. – Nadeszła pora, aby wspólnie budować Europę, która nie obra-

ca się wokół gospodarki, ale wokół świętości osoby ludzkiej – powiedział papież w Parlamencie Europejskim. Z kolei w siedzibie Rady Europy życzył, aby Europa odkryła na nowo swoje historyczne dziedzictwo i głębię swych korzeni, odnalazła młodość ducha, która uczyniła ją owocną i wielką.

3. Encyklika „Laudato si’”

18 czerwca 2015 r. ukazała się pierwsza w dziejach Kościoła encyklika całkowicie poświęcona ochronie naturalnego środowiska człowieka – „Laudato si’”. Franciszek przypomniał w niej, że każdy z nas jest częścią przyrody i od niej zależy, a obecne zagrożenia wymagają zdecydowanego „nawrócenia ekologicznego”.

Za głównego winowajcę kryzysu ekologicznego uznał skrajny konsumpcjonizm. Ocenił, że w sprawie zmian klimatycznych mamy do czynienia ze zróżnicowaną odpowiedzialnością i konieczna jest w tej dziedzinie postawa globalnej solidarności. Postulował „ekologię ludzką”, czyli „niezbędną relację życia człowieka z prawem moralnym, wpisanym w jego naturę”. Nie można mówić o zrównoważonym rozwoju bez solidarności między pokoleniami, bez troski o to, jaką ziemię przekażemy naszym następcom. Podkreślił przy tym, że „nie da się pogodzić obrony przyrody z usprawiedliwianiem aborcji”. Jednocześnie skrytykował te ruchy ekologiczne, które walczą o ochronę przyrody, nie stosując tych samych zasad do życia ludzkiego.

4. Adhortacja apostolska „Amoris Laetitia”

8 kwietnia 2016 r. zaprezentowano ogłoszono posynodalną adhortację papieża Franciszka „Amoris Laetitia”. Jest ona podsumowaniem XIV Zwyczajnego Zgromadzenia Ogólnego Synodu Biskupów nt. rodziny, które odbyło się w październiku 2015 r. Najwięcej polemik wzbudził jej rozdział VIII zatytułowany „Towarzyszyć, rozpoznać i włączyć to, co kruche”, dotyczący sytuacji osób rozwiedzionych żyjących w nowych związkach. Papież zwraca w nim uwagę na „niezliczoną różnorodność sytuacji” osób, które rozwiódły się i zawarły ponowny związek cywilny. W trosce o ich dobro duchowe konieczne jest rzetelne rozeznanie ich sytuacji, biorąc pod uwagę fakt, że stopień odpowiedzialności nie jest taki sam za każdym razem. Trzeba zawsze brać pod uwagę aplikację normy ogólnej do określonego przypadku.

Franciszek mówi o potrzebie odniesienia normy ogólnej do konkretnych osób i ich szczegółowych sytuacji i zaznacza, że duszpasterskie towarzyszenie osobom będącym na drodze rozeznania musi odbywać się „zgodnie z nauczaniem Kościoła i wytycznymi biskupa”. W procesie tym nie może zabraknąć przeprowadzenia rachunku sumienia, obiektywnej analizy sytuacji dzieci i opuszczonego współmałżonka, prób i możliwości pojednania, uwzględnienia konsekwencji nowej relacji wobec pozostałej rodziny i lokalnej wspólnoty wiernych. Chodzi o właściwą ocenę i rozważny wybór. Rozeznawanie jako dynamiczny proces zawsze powinno być otwarte na nowe etapy rozwoju i nowe decyzje podjęte w sumieniu, a pozwalające na zrealizowanie ideału w pełniejszy sposób.

Szerokim echem odbił się upubliczniony list pt. „Dubia” [Wątpliwości]. W poszukiwaniu wyjaśnień: apel o rozwiązanie węzłów w «Amoris Laetitia». Kardynałowie: Amerykanin Raymond Leo Burke, Niemcy – Walter Brandmüller i Joachim Meisner, oraz Włoch Carlo Caffarra wyrazili wątpliwości dotyczące niektórych punktów papieskiej adhortacji, m.in. czy obecnie można w pewnych wypadkach udzielać rozgrzeszenia i w konsekwencji dopuszczać do Komunii św. osoby, które

mając zawarty ważnie związek małżeński, żyją z inną osobą i współżyją z nią seksualnie. Purpuraci podkreślili, że celem ich inicjatywy jest „kontynuowanie refleksji i dyskusji” z udziałem „całego Ludu Bożego”. List został skierowany na ręce nie tylko papieża, ale także kard. Müllera.

W wywiadzie dla włoskiego dziennika katolickiego „Avvenire”, odpowiadając na pytanie dotyczące pewnych krytyk adhortacji, Franciszek wyraził przekonanie, że głównym celem misji Kościoła jest przekazywanie ludziom miłosiernego planu Boga. Zauważył, że podczas Soboru Watykańskiego II Kościół poczuł swoją odpowiedzialność, by być w świecie żywym znakiem miłości Ojca, zaś w konstytucji „Lumen gentium” powrócił do swych źródeł – Ewangelii. Zatem w centrum jego przepowiadania jest nie tyle pewien legalizm, ile osoba Boga, który we wcieleniu Syna stał się Miłosierdziem.

5. Wizyta na Lesbos

Franciszek przebywał 16 kwietnia 2016 r. na greckiej wyspie Lesbos. W czasie pięciogodzinnej wizyty wraz z patriarchą Konstantynopola Bartłomiejem i prawosławnym arcybiskupem Aten i całej Grecji Hieronimem II odwiedzili znajdujący się tam obóz dla uchodźców, w którym przebywa 2,5 tys. osób ubiegających się o azyl. Hierarchowie zjedli z nimi obiad, podpisali wspólną deklarację oraz modlili się za tych, którzy utonęli w Morzu Egejskim, przepływając się do Grecji.

Była to 13. podróż zagraniczną papieża Bergoglio. Podczas tej wzruszającej, a chwilami wstrząsającej wizyty trzej zwierzchnicy religijni wezwali uchodźców, aby nie tracili nadziei. We wspólnej deklaracji wezwali świat do odważnej reakcji, aby stawić czoła ogromnemu kryzysowi humanitarnemu związanemu z tą grupą ludzi i jego przyczynom. Zdaniem hierarchów światowa opinia publiczna nie może ignorować problemu szerzenia się przemocy i konfliktów zbrojnych, prześladowań i wysiedlania mniejszości religijnych i etnicznych.

Papież wskazał na potrzebę dalekosiężnej polityki, a nie działań jednostronnych i doraźnych. Przyznał, że obawy instytucji, ludzi w Grecji i innych krajach Europy związane z kryzysem uchodźczym są zrozumiałe i uzasadnione. Zaapelował, aby mimo tych lęków nie zapomniano, że migranci nie są „liczbami, ale osobami, twarzami, imionami, historiami”.

6. ŚDM w Krakowie

Franciszek przebywał z pięciodniową wizytą w Polsce. Jego wizyta apostolska związana była głównie ze Światowymi Dniami Młodzieży, które przebiegały pod hasłem: „Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią”. Podczas pobytu w naszym kraju Franciszek uczcił też na Jasnej Górze 1050. rocznicę Chrztu Polski, modlił się w przejmującym milczeniu na terenie byłego niemieckiego obozu Auschwitz-Birkenau i odwiedził chore dzieci w krakowskim szpitalu.

Podczas czuwania na Campus Misericordiae Franciszek mówił o paraliżu naszych czasów – „myleniu szczęścia z kanapą”, ogoławającym nas z wolności. Przestrzegł przed życiem w uśpieniu, narkotycznym odurzeniu i ośpieniu. Podczas Mszy wieńczącej ŚDM z udziałem ponad 1,5 mln wiernych zachęcił młodych ze wszystkich kontynentów, by Ewangelia była ich „nawigatorem” na drogach życia.

Jego słowa i gesty były witane przez młodych bardzo serdecznie. Franciszek przemawiał do nich nie tylko podczas Mszy św. i nabożeństwa drogi krzyżowej, ale też – trzykrotnie – ze

słynnego okna papieskiego przy Franciszkańskiej, kierując do słuchaczy bardzo konkretne rady i wskazówki na temat życia, małżeństwa, choroby, przemijania i cierpienia.

7. Jubileusz Miłosierdzia

8 grudnia 2015 r. Franciszek otworzył Jubileuszowy Rok Miłosierdzia, który potrwał do 20 listopada 2016 r. Nie wystarczy wierzyć, „że Jezus jest Królem wszechświata i centrum historii, nie czyniąc Go Panem naszego życia: wszystko to jest próżne, jeśli Go nie przyjmimy osobiście i jeśli nie przyjmimy także Jego sposobu panowania” – mówił Franciszek w czasie Mszy św. odprawionej na placu św. Piotra na zakończenie obchodów Jubileuszu Miłosierdzia. Z papieżem Eucharystię koncelebrowało m.in. 16 kreowanych dzień wcześniej purpuratów. Symbolicznym aktem zakończenia Jubileuszu było zamknięcie Drzwi Świętych Bazyliki św. Piotra w Watykanie.

W czasie obchodów jubileuszowych Ojciec Święty rozesłał na cały świat 1071 kapłanów misjonarzy miłosierdzia (w tym 76 z Polski), którym udzielił władzy rozgrzeszenia z grzechów zastrzeżonych Stolicy Apostolskiej i powierzył zadanie głoszenia „radości przebaczenia”. Przyznał także wszystkim księżom prawo do rozgrzeszania z grzechu aborcji. Specjalną inicjatywą były też sobotnie audyencje jubileuszowe organizowane 11 razy, niezależnie od środowisk audyencji ogólnych.

Od stycznia do listopada papież raz w miesiącu odbywał piątki miłosierdzia, aby zwrócić uwagę na potrzebę pełnienia czynków miłosierdzia co do duszy i co do ciała. W ramach tej inicjatywy spotykał się z chorymi, uzależnionymi, z ludźmi zepchniętymi na margines, odwiedzając ich zazwyczaj w placówkach, które świadczą im pomoc. Siedem takich spotkań odbyło się w Rzymie, a po jednym w Ciampino, Castel Gandolfo, Grecji i Polsce. Choć jubileusz obchodzony był we wszystkich diecezjach świata, to jednak wielu katolików przybyło z tradycyjną w latach świętych pielgrzymką do Rzymu. Przechodzili oni przez Drzwi Święte (tym razem zwane Bramą Miłosierdzia) w czterech papieskich bazylikach Wiecznego Miasta: św. Piotra w Watykanie, św. Jana na Lateranie, Matki Bożej Większej i św. Pawła za Murami. Przez pierwsze z nich przeszło co najmniej 21 212 926 osób.

8. Adhortacja „Gaudete et exsultate”

Adhortacja apostolska „Gaudete et exsultate” o powołaniu do świętości w świecie współczesnym została ogłoszona 9 kwietnia 2018 r. Ojciec Święty pisze w niej o powszechnym powołaniu do świętości, zagrożeniach w jej wcielaniu w życie, aktualności programu zawartego w Ewangelii Jezusa Chrystusa, niektórych cechach świętości w świecie współczesnym, a także o walce, czujności i rozeznaniu, koniecznych do jej osiągnięcia. Podkreśla, że chrześcijańską drogą do świętości wytyczają ewangeliczne Błogosławieństwa oraz fragment 25. rozdziału Ewangelii według św. Mateusza.

Wśród cech współczesnej świętości wymienia: stałą koncentrację na Bogu i mocne w Nim trwanie, cierpliwość i trwanie w dobru, zwyciężanie zła dobrem, walkę ze swoimi agresywnymi i egocentrycznymi skłonnościami. Jednocześnie Franciszek przyznaje, że w gruncie rzeczy nie ma świętych, którzy byłiby wolni od błędów i grzechów.

9. Wizyta w Zjednoczonych Emiratach Arabskich

„Uczyni mnie narzędziem Twojego pokoju” – pod takim hasłem w dniach 3-5 lutego br. Franciszek odwiedził Zjednoczone

Emiraty Arabskie. Głównym celem tej wizyty był udział w spotkaniu międzyreligijnym, którego tematem było: „Braterstwo ludzkie”, na zakończenie którego papież podpisał z wielkim imamem Al-Azharu w Kairze dokument „Braterstwo między ludźmi dla pokoju na świecie i wspólnej koegzystencji”. Dokument ma stanowić kamień milowy w relacjach pomiędzy chrześcijaństwem i islamem. Jest też stanowczym apelem do przywódców światowych o poważne zaangażowanie w promowanie kultury tolerancji, współistnienia i pokoju, tak potrzebnej wobec kryzysu współczesnego świata pogrążonego w zepsuciu moralnym, zanikaniu wartości duchowych i poczucia odpowiedzialności.

Dokument mówi „nie” instrumentalizacji religii i używaniu imienia Boga do usprawiedliwienia zabójstw, wygnania, terroryzmu i ucisku. Potwierdza, że pluralizm religijny jest wolą Bożą i dlatego nikt nie może być zmuszany do przyjęcia danej religii oraz że ludzie wyznający różne religie mają te same prawa obywatelskie. Chrześcijanie oczekują, czy w imię podpisanej deklaracji islam będzie religią dialogu, braterstwa i pokoju.

Był to pierwszy pobyt głowy Kościoła katolickiego w tym kraju i w ogóle na Półwyspie Arabskim, sercu islamu. Po raz pierwszy też papież odprawił katolicką Mszę św. dla 180 tys. osób. Ta podróż należy do „niespodzianek” Boga. Chwalmy Go więc i Jego Opatrzność i módlmy się, aby rzucone ziarno wydało owoce zgodnie z Jego świętą wolą – powiedział Franciszek o swojej wizycie.

10. Ochrona małoletnich w Kościele

Odpowiedzialność biskupów, synodalność i kolegialność w rozliczaniu oraz transparentność to tematy, wokół których debatowano w dniach 21-24 lutego br. podczas szczytu na temat ochrony małoletnich w Kościele przed wykorzystywaniem seksualnym. Na zakończenie spotkania z przewodniczącymi episkopatów z całego świata Franciszek zaapelował do wszystkich władz i poszczególnych osób o kompleksową walkę przeciwko wykorzystywaniu małoletnich.

„Mamy tu do czynienia z ohydnyimi przestępstwami, które powinny być wymazane z powierzchni ziemi. Tego żąda wiele ofiar ukrytych w rodzinach i różnych środowiskach naszych społeczeństw” – powiedział papież.

W zgromadzeniu wzięło udział – pod przewodnictwem papieża Franciszka – 190 osób, w tym 114 przewodniczących (lub ich zastępców) krajowych konferencji biskupich, 14 zwierzchników katolickich Kościołów wschodnich, 22 wyższych przełożonych zakonnych męskich i żeńskich, prefekci i przewodniczący urzędów Kurii Rzymskiej, przedstawiciele Rady Kardynałów, moderatorzy i głoszący konferencje. Kościół w Polsce reprezentował wiceprzewodniczący Konferencji Episkopatu Polski, metropolita krakowski abp Marek Jędraszewski.

W kontekście wykorzystywania seksualnego małoletnich bardzo ważny był opublikowany 20 sierpnia 2018 r. „List do ludu Bożego”, który był reakcją na opublikowany w USA raport na temat przypadków wykorzystywania seksualnego małoletnich przez duchownych i tuszowania tego faktu w diecezjach amerykańskiego stanu Pensylwania. Papież wezwał do modlitwy i pokuty za grzechy ludzi Kościoła.

„Konieczne jest, abyśmy jako Kościół mogli rozpoznać i z bólem oraz wstydem wziąć odpowiedzialność za te potworności popełnione przez osoby konsekrowane, duchownych, a także przez tych wszystkich, którzy mieli misję czuwania, oraz

grzechy innych osób – napisał Franciszek. Wskazał na rany, jakie wywołuje to przestępstwo w ofiarach, ich rodzinach i całej

wspólnocie wierzących. Podkreślił, że walka z tym złem wymaga także wyeliminowania różnych postaci klerykalizmu.

Za: KAI

Z ostatniej chwili – Oświadczenie Konsulty KWPZM

Jako Konsulta KWPZM, pragniemy wyrazić oburzenie słowami, które padły podczas niedawnego wywiadu z udziałem Pani Posłanki Joanny Scheuring-Wielgus. Określają one w sposób niesprawiedliwy i obraźliwy, uwłaczający godności kobiety, relacje pomiędzy kapłanami, a wspólnotami sióstr zakonnych.

Drogie Siostry,

przy tej okazji kierujemy kilka słów także do Was.

Chcemy byćście wiedziały, że doceniamy bardzo Waszą pełną poświęcenia posługę w tak wielu miejscach - na uczeniach, w szkołach, parafiach, szpitalach, domach pomocy społecznej, ochronkach itd.

Podziwiamy Was za troskliwą służbę pośród ludzi głodnych Boga, ubogich, schorowanych, samotnych i tych, od których wielu ludzi i wiele instytucji odwraca wzrok.

Potrzebujemy Waszej serdecznej modlitwy, zanoszonej codziennie w sprawach Kościoła, Ojczyzny, za nas, za wiernych, którzy z zaufaniem powierzają Wam swoje problemy i tajemnice.

Dziękujemy Wam za przykład wiary pełnej matczynej ciepła.

Solidaryzujemy się z Wami jak bracia, tym bardziej, że wiele naszych rodzin zakonnych ma wspólne z Waszymi korzenie, charyzmaty i historię.

Cenimy sobie bardzo Waszą siostrzaną przyjaźń i współpracę.

Niech dobry Pan da łaskę uczciwego rozumienia spraw tym, którzy rzucają słowa, nie bacząc na to, że te też mogą ranić. Łączymy się z Wami w modlitwie, także za te osoby.

Warszawa, 19 marca 2019 r.

**O. Janusz Sok,
Przewodniczący KWPZM**

Wiadomości z kraju

PUBLIKACJA RAPORTU EPISKOPATU O WYKORZYSTYWANIU SEKSUALNYM MAŁOLETNI

382 zgłoszenia przypadków wykorzystywania seksualnego małoletnich, w tym 198 dotyczyło osób poniżej 15 roku życia, a 184 powyżej 15 roku życia; zgłoszone przypadki obejmują czas od 1 stycznia 1990 r. do 30 czerwca 2018 r. – wynika z danych, które otrzymał Sekretariat Konferencji Episkopatu Polski od wszystkich diecezji i zakonów. Zostały one opracowane przez Instytut Statystyki Kościoła Katolickiego i Centrum Ochrony Dziecka.

Łączna liczba ofiar we wszystkich (również niepotwierdzonych) przypadkach poniżej 15 roku życia wynosiła 345. Natomiast powyżej 15 roku życia – 280. Wśród ofiar, we wszystkich zgłoszonych przypadkach łącznie małoletni płci męskiej stanowili 58,4 proc., natomiast małoletni płci żeńskiej 41,6 proc.

Spośród wszystkich przypadków, względem których udało się ustalić stan procesu kanonicznego (94,8 proc. wszystkich zgłoszonych przypadków), 74,6 proc było już zakończonych, zaś 25,4 proc. było jeszcze w toku.

Spośród zakończonych spraw wydalaniem ze stanu duchownego skutkowało 25,2 proc. postępowań. Inne kary (suspensa, upomnienie kanoniczne, zakaz pracy z małoletnimi, pozbawie-

nie urzędu, ograniczenie posługi albo zakaz wystąpień publicznych) stanowiły 40,3 proc.

Sprawy zakończone innymi skutkami (nałożenie pokuty, przeniesienie na inną parafię, przeniesienie poza duszpasterstwo parafialne, do domu emeryta albo domu chorych księży, terapia, samowolne opuszczenie diecezji) stanowiły 11,5 proc., zaś zakończone umorzeniem postępowania (ze względu na śmierć osoby oskarżanej, samobójstwo lub brak wystarczających dowodów, zły stan zdrowia) stanowiły 12,6 proc.

W 10,4 proc. przypadków postępowanie zakończyło się uniewinnieniem oskarżonego.

Przypadki zgłaszane były najczęściej przez osoby poszkodowane (41,6 proc.) lub ich bliskich (20,9 proc.). W 5,8 proc. wiedza pochodziła od organów państwa, a w 5,2 proc. przypadków z mediów. Osoby z parafii, czyli zarówno duchowni z parafii jak i świeccy zgłosili 5,2 proc. przypadków. Wiedza o 14,9 proc. przypadków pochodziła z innego źródła, takiego jak: dyrektor szkoły, pedagog, wychowawcy, opiekunowie dzieci oraz znajomi poszkodowanych, współbracia (w zakonach), klerycy, inni kapłani.

Za: www.episkopat.pl

BP DAMIAN MUSKUS OFM: OGARNIA NAS GNIEW NA DUCHOWNYCH I PRZYWÓDCÓW KOŚCIOŁA

Ogarnia nas gniew na duchownych i przywódców Kościoła, i na zawiedzione zaufanie, jakie w nich pokładamy. Ten gniew powinien być początkiem oczyszczenia wspólnoty Kościoła - mówił bp Damian Muskus OFM podczas Mszy św. stacyjnej w kościele świętych Piotra i Pawła w Krakowie. Zaapelował też o wzajemną mobilizację świeckich i pasterzy Kościoła.

W homilii bp Muskus rozróżnił dwa rodzaje gniewu, odczuwanego w reakcji na zło i wyrządzane krzywdy: "ślepy" i "słuszny". Ten pierwszy jest, jego zdaniem, destruktywny, utrudnia wzajemną komunikację, dzieli i przyczynia się do "nakręcania spirali zła".

Według biskupa, słuszny gniew rodzi się z "poczucia niesprawiedliwości, troski o krzywdzonych ludzi, o zagrożone bezpieczeństwo wspólnoty, o wartości naru-

szane często przez tych, którzy powinni stać na ich straży". "Słuszny gniew jest jednak nie tylko znakiem gorliwej miłości, ale początkiem przemiany. Niemożliwe jest pojednanie, jeśli podzieleni ludzie nie pozwolą sobie na wyrażenie gniewu, który jest protestem przeciwko dziejącemu się złu" - dodał.

Odwołując się do nastrojów społecznych i gniewu, który ogarnia Polaków również na duchownych, przywódców Kościoła i "na zawiedzione zaufanie, jakie w nich pokładamy", zaapelował, by rozróżnić rodzaj gniewu. "Jeśli odczuwamy ślepy gniew, trzeba się z niego nawrócić, oczyścić złe emocje, wyrzec się słów, które ranią i przemocy, która powoduje,

że zło jeszcze bardziej się rozlewa i niszczy nas jako wspólnotę" - wyjaśnił.

Kaznodzieja ocenił, że najwyższy czas, by postawić pytanie, co zrobić ze słusznym gniewem. "Czy zatrzymamy się na poziomie krytyki, czy też będziemy poszukiwać realnych rozwiązań trapiących nas problemów?" - zastanawiał się, apelując o wzajemną mobilizację świeckich i pasterzy Kościoła, by wejść na "trudną, ale konieczną" drogę pojednania, która polega na szczerym przyznaniu się do popełnionego zła, naprawieniu go, przeprosinach i przyjęciu wybaczenia. Na zakończenie duchowny wyraził nadzieję, że "słuszny gniew" stanie się dla wspólnoty Kościoła początkiem oczyszczenia i radykalnego nawrócenia. "Oby był impulsem do zmian, które zaprowadzą nas do odnowy w duchu Ewangelii, byśmy stali się jak pierwsi uczniowie Jezusa: gorliwi, zaangażowani w głoszenie Dobrej Nowiny i pałający miłością do Kościoła jako wspólnoty świadków Zmartwychwstałego Pana" - skonkludował bp Muskus. Za: KAI

W LICHENIU DZIEŃ MODLITW W INTENCJI MĘŻCZYN I OJCÓW RODZIN

Za wstawieniem świętego Józefa, Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny modlono się w niedzielę 17 marca w licheńskim sanktuarium w intencji mężczyzn i ojców rodzin. W czasie południowej Mszy Świętej odprawionej w bazylice przez ks. dr. Janusza Kumalę MIC proszono, by umocnieni Słowem Bożym i przykładem św. Józefa z odwagą podejmowali swoje obowiązki. Po Eucharystii kilkudziesięciu mężczyzn przyjęło indywidualne błogosławieństwo.

Ksiądz Kustosz w wygłoszonej homilii zachęcał, by modlić się za synów, mężów, ojców i dziadków. Każdy mężczyzna otrzymał od Boga wyjątkowe zadanie, szczególną misję zgodną ze swoim etapem życia. Jako wzór i przykład dla każdego pana, homileta ukazał świętego Józefa, którego uroczystość będziemy obchodzić w najbliższy wtorek, 19 marca.

Oblubieniec Matki Bożej odczytywał, odnajdował i wiernie realizował swoje powołanie. Posłuszny Bogu, szedł drogą, którą Pan mu wskazywał. To jest nasze podstawowe zadanie, byśmy umieli być wierni Bogu, tożsamości, którą On wpisał w nasze życie – podkreślił marianin, zachęcając, byśmy byli sobą i podejmowali obowiązki, które Bóg nam zleca na poszczególnych etapach naszego życia.

Nawiązując do dzisiejszej Ewangelii o Przemienieniu na Górze Tabor, ks. Kumala przekonywał, że przemiana na dobre zawsze jest możliwa. „Nigdy nie wolno nam tracić nadziei, uważać, że sytuacja jest beznadziejna, że w naszym życiu już nic nie zmieni się na lepsze. Jesteśmy wezwani do stawiania się ludź-

mi świętymi. Nie zapominajmy o tym pięknym zaproszeniu, bo to jest sens naszego życia”.

W liturgii II Niedzieli Wielkiego Postu Ewangelista Łukasz opowiada o tym, jak Jezus ukazał swoją chwałę w konkretnej sytuacji życiowej – „gdy się modlił”. „Jeśli chcemy doświadczyć przemienienia – trzeba nam się modlić. Modlitwa to przebywanie z Bogiem, bycie blisko w Jego obecności” – stwierdził kaznodzieja.

Po Mszy Świętej liczni pielgrzymi przystąpili do stopni ołtarza, by przyjąć błogosławieństwo. Księża marianie modlili się nad każdym z mężczyzn – od najmłodszych po najstarszych. Korzystając z okazji Ksiądz Kustosz Janusz Kumala MIC zaprosił wszystkie mamy na pielgrzymkę matek do Sanktuarium Najświętszej Maryi Panny Licheńskiej. „Dzień Matki w Domu Matki” odbędzie się w niedzielę 26 maja 2019 r. Za: www.lichen.pl

NOWY OPAT CYSTERSÓW Z JĘDRZEJOWA

Ojciec Rafał Ścibiorowski nowym opatem jędrzejowskiej wspólnoty cysterskiej.

Dzisiejszego popołudnia po mszy św. do Ducha Świętego kapituła naszego jędrzejowskiego konwentu dokonała wyboru nowego opata, jest nim 39-letni o. Rafał Ścibiorowski, dotychczasowy katecheta w Szkole Podstawowej nr 3. Ojciec opat Rafał należy do naszej wspólnoty od 22 lat, święcenia kapłańskie przyjął 9 lat temu, na stanowisku przełożonego zastąpił o. Edwarda Stradomskiego. Tuż po dokonaniu wyboru gratulacje przestali opat generalny Za-

konu Cystersów Mauro Lepori oraz biskup kielecki Jan Piotrowski.

W myśl Reguły św. Benedykta opat jest nie tylko zwierzchnikiem klasztoru, ale także ojcem dla podległych mu braci. Przewodniczący wyborom opat prezes zapytuje nowowybranego czy przyjmuje urząd, zostają mu przekazane klucze i pieczęcie klasztoru, a następnie każdy z profesów kolejno podchodzi do niego potwierdzając na jego ręce swój ślub posłuszeństwa. Na koniec obrzędu elekt zajmuje miejsce opata w stallach zakonnych.

W polskich klasztorach cysterskich kadencja opata trwa 10 lat. Polecamy naszego nowego ojca naszym modlitwom i życzymy mu wiele światła Ducha Świętego w niełatwej posłudze prowadzenia swych braci do zbawienia!

Za: www.jedrzejow.cystersi.pl

15. ROCZNICA USTANOWIENIA KARMELITAŃSKIEGO SANKTUARIUM ŚW. JÓZEFA W WADOWICACH

15. rocznicę przyozdobienia pierścieniem Jana Pawła II wadowickiego obrazu św. Józefa i ogłoszenia kościoła karmelitańskiego „Na Górcie” sanktuarium świętować będą 19 marca br. w Wadowicach. Z tej okazji sumie odpustowej w wadowickiej świątyni przewodniczyć będzie we wtorek przed południem abp Marek Jędraszewski, metropolita krakowski.

O. dr hab. Szczepan Praškiewicz OCD, konsultor watykańskiej Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych przypomniał, że obraz św. Józefa u karmelitów bosych w Wadowicach przyozdobiony został 19 marca 2004 r. papieskim Pierścieniem Rybaka Ojca Świętego Jana Pawła II. Tego dnia kościół karmelitów bosych „Na Górcie” otrzymał także od kard. Franciszka Macharskiego tytuł sanktuarium św. Józefa.

Uroczystościom tym przewodniczył ówczesny metropolita krakowski w asyście ordynariusza sosnowieckiego bp. Adama Śmigielskiego, ordynariusza diecezji bielsko-żywieckiej bp. Tadeusza Rakoczego, biskupa seniora archidiecezji krakowskiej Albina Małysiaka i pomocniczego biskupa diecezji sosnowieckiej Piotra Skuchy. W uroczystościach brali udział liczni wierni, także z całej Polski. Modliło się prawie 100 kapłanów.

Jan Paweł II przekazał wówczas pierścień i stosowną bullę, w której podkreślił, że pierścień ma przypominać czcicielom św. Józefa, że Opiekun Świętej Rodziny to „Mąż sprawiedliwy, posiadający nade wszystko wyraźne rysy oblubieńca, który do końca pozostał wierny wezwaniu Bożemu”. „A karmelici bosci, wierni stróże wadowickiego kościoła, przyjmując moją wdzięczność za to wszystko, co od najmłodszych lat otrzymałem od karmelitańskiej szkoły duchowości, niechaj za przykładem swej św. Matki Teresy od Jezusa kontemplują w św. Józefie

nie doskonały wzór zażyłości z Jezusem i z Maryją, Patrona modlitwy wewnętrznej i niestrudzonej służby braciom” – napisał papież.

Kard. Macharski w homilii powiedział, że pierścień ten nie jest prezentem, ale „znakiem uznania, szczególnej miłości, umiłowania, związania się Ojca Świętego z tą ziemią”. „Przyozdobienie pierścieniem obrazu św. Józefa jest radosną chwilą dla Kościoła krakowskiego i nie tylko” – dodał purpurat.(...)

Przejawem kultu św. Józefa w Wadowicach jest wielka nowenna, odprowadzana od 1895 r. Przez dziewięć kolejnych śród przed uroczystością św. Józefa gromadzą się wierni z Wadowic i okolicy na uroczystej Mszy św. z okolicznościowym kazaniem i nabożeństwem. Przed wadowickim obrazem świętego Józefa od wieków modliło się wielu wiernych świeckich, sióstr zakonnych, zakonników, kapłanów, biskupów. Był wśród nich także młody Karol Wojtyła.

Za: KAI

O. NIKODEM KILNAR OSPPE KRAJOWYM DUSPASTERZEM MUZYKÓW

Paulin o. Nikodem Kilnar, krajowy duszpasterz muzyków kościelnych, został

powołany przez Konferencję Episkopatu Polski na trzecią, 5-letnią kadencję na to stanowisko.

Decyzję podjęli księża biskupi na 382. Zebraniu Plenarnym Konferencji Episko-

patu Polski, które odbyło się w Warszawie 12-14 marca br.

„Jestem bardzo szczęśliwy, że mogę posługiwać muzykom kościelnym, których Pan Bóg powołuje do szczególnej misji w Kościele, bo jest to szczególne

powołanie, które jest to darem Boga dla tych, którzy podejmują się posługi w kościele jako dyrygenci, organiści, schole, chórzyci, zespoły instrumentalno-wokalne – podkreśla o. dr Nikodem Kilnar w rozmowie dla Radia Jasna Góra – Tę posługę traktuję jako posługę służebną dla tego środowiska.

Głównym celem duszpasterstwa muzyków kościelnych jest integracja całego środowiska, abyśmy mogli wspólnie przyglądać się naszemu powołaniu, wspólnie wspierać się w różnych inicjatywach duszpasterskich, przede wszystkim w kontekście muzycznym, kontekście liturgicznym, i jednocześnie formacyjnym, dlatego liczne zespoły choralne, organiści, dyrygenci, chóry, kompozytorzy są zapraszani każdego roku na Ja-

sną Górę na Ogólnopolską Pielgrzymkę Muzyków Kościelnych. W tym roku będziemy ją przeżywać w drugą sobotę listopada (...) Pierwszym moim głównym zadaniem, jako duszpasterza muzyków kościelnych, jest modlitwa za to środowisko, integracja i pomoc dla tych, którzy przybywają na to święte miejsce”.

Klasztor OO. Paulinów na Jasnej Górze regularnie od 2003 r. publikuje nagrania z jasnogórskich archiwów, które ukazują się w serii „Jasnogórska Muzyka Dawna” w wydawnictwach Musicon, DUX i Acte Prealable. Nad realizacją projektu wydawania muzycznych skarbów Jasnej Góry na płytach CD czuwa nieprzerwanie o. Nikodem Kilnar, prezes Stowarzyszenia Kapela Jasnogórska i krajowy duszpasterz muzyków kościelnych.

Jedna z płyt – Pauliński chorał gregoriański – uzyskał niedawno jedną z nominacji do prestiżowej nagrody fonograficznej Fryderyk 2019 w kategorii: Album Roku – Muzyka Dawna.

Za: www.jasnagóra.com

PREMIERA MISTERIUM MĘKI PAŃSKIEJ W OŁTARZEWIE

Na szlaku wielkopostnej wędrówki dla wielu osób nie może zabraknąć tradycyjnego Misterium Męki Pańskiej, sztuki wystawianej przez alumnów Wyższego Seminarium Duchownego w Ołtarzewie. „Batalia” o bilety rozpoczęła się w styczniu, a w chwili obecnej jest już około 1.000 osób oczekujących na zwolnienie się miejsca na widowni „Sceny Ołtarzew” w ciągu Wielkiego Postu. Po ponad trzymiesięcznych przygotowaniach Misterium obejrzało pierwsze 300 osób.

Swoją obecnością w czasie „Premiery” zaszczycił nas JE ks. Kazimierz kard. Nycz, metropolita warszawski, który swoim honorowym patronatem objął tegoroczne Misterium. Wśród zaproszonych gości byli wyżsi przełożeni obu polskich prowincji, ks. Adrian Galbas SAC i ks. Zenon Hanas SAC, przedstawiciele władz samorządowych, sympatycy i współpracownicy naszego seminarium.

Reżyserii Misterium Męki Pańskiej, zatytułowanego: „Nie z tego świata”, podjął się kl. Bartłomiej Andrych SAC (V rok), a swoją opieką wszystkich grających objął wicerektor ks. Przemysław Podlejski SAC. Scenariusz powstawał w konsultacji biblijnej z wykładowcami Pisma Świętego naszego seminarium:

ks. Sławomirem Radulskim SAC i ks. Franciszkiem Mickiewiczem SAC. W grę sceniczną i obsługę techniczną Misterium są zaangażowani wszyscy klerycy, a dodatkowo rolę Maryi podjęła s. Jadwiga Próchnicka SAC, która na co dzień posługuje w rektoracie, a Marii Magdaleny p. Joanna Mazurkiewicz z ołtarzewskiej parafii.

Przewidujemy, że tegoroczne Misterium obejrzy około 4,5 tysiąca osób. Ostatnie planowane granie przewidziane jest na sobotę 13 kwietnia. kl. Jan Jabłuszewski SAC

Za: www.sac.org.pl

ROK BŁOGOSŁAWIONEJ S. JULII RODZIŃSKIEJ OP

W związku z przypadającą 120 rocznicą urodzin bł. Julii Rodzińskiej OP i 20 rocznicą jej beatyfikacji, Siostry Dominikanki obchodzą Rok Jubileuszowy.

Rok 2019 jest wyjątkowy dla Zgromadzenia Sióstr św. Dominika, ponieważ będą obchodzone jubileusze związane z błogosławioną Julią Rodzińską. 16 marca przypada 120 rocznica jej urodzin, natomiast 13 czerwca przeżywać będziemy 20 rocznicę jej beatyfikacji w gronie 108 męczenników II wojny światowej.

W związku z tym od 16 marca rozpocznie się Rok Błogosławionej Julii Rodzińskiej OP, którego hasłem będą słowa św. Jana Pawła II wyjęte z homilii beatyfikacyjnej: DAR PRZYWRACAJĄCY NADZIEJĘ.

Nasze świętowanie zaczniemy w Nawojowej, rodzinnej miejscowości siostry Julii. Tam odprawiona zostanie o godz. 9.00 dziękczynna Eucharystia, której przewodniczyć będzie ks. bp Stanisław Salaterski. Wcześniej, o godz. 8.30 wygłosi prelekcję s. Justyna Dombek OP, postulator sprawy beatyfikacyjnej.

W związku z tą wyjątkową rocznicą urodzin przez całą niedzielę będzie otwarty dla zwiedzających dom, w którym spędziła pierwsze lata swojego życia przyszła męczennica.

Rok Błogosławionej Julii Rodzińskiej zakończy się 16 marca 2020 roku.

Za: www.info.dominikanie.pl

Refleksja tygodnia

ABP JĘDRASZEWSKI W KALWARII ZEBRZYDOWSKIEJ: „NIE MOŻNA BRONIĆ INSTYTUCJI KOŚCIOŁA JAKO TAKIEJ, PIERWSZEŃSTWO MAJĄ POKRZYWDZENI”

- Nie można bronić instytucji Kościoła jako takiej. Trzeba bronić pokrzywdzonych i to oni mają pierwszeństwo. I to jest to, o czym mówił Ojciec św. – przede wszystkim ochrona dzieci. I konieczność dawania pierwszeństwa ofiarom nadużyć - mówił abp Marek Jędraszewski podczas pielgrzymki pokutnej kapłanów archidiecezji krakowskiej do Sanktuarium Pasyjno-Maryjnego w Kalwarii Zebrzydowskiej.

Metropolitę krakowskiego, biskupów pomocniczych: bpa Jana Szkodonia, bpa Damiana Muskusa, bpa Jana Zająca, bpa Janusza Mastalskiego, wszystkich kapłanów z różnych zakątków naszej archidiecezji oraz zebranych pielgrzymów przywitał o. Micheasz Okoński wikariusz klasztoru. Podkreślił, że czas Wielkiego Postu jest czasem nawrócenia także dla kapłanów. Ich dzisiejsza obecność w kalwaryjskim sanktuarium jest okazją do dziękczynienia Bogu za dar powołania oraz przeżyciem za grzechy i słabości. – Niech ten wspólnie przeżyty czas będzie dla każdego z nas błogosławiony.

Konferencję do kapłanów wygłosił o. Jordan Śliwiński OFM-Cap, następnie miała miejsce adoracja Najświętszego Sakramentu, rozważanie bolesnej części Różańca Świętego oraz wspólna Eucharystia.

W wygłoszonej homilii metropolita krakowski odniósł się do odbytego niedawno w Watykanie spotkania na temat ochrony małoletnich w Kościele. – Jak wszystkim wam wiadomo zostałem na to spotkanie wezwany niemal z dnia na dzień. To nie było łatwe spotkanie. Nie tylko dlatego, że poszczególne dni obrad trwały od godz. 9.00 rano do 19.30 z krótką przerwą na obiad. Nie było to łatwe spotkanie dlatego, że dane nam było doświadczać bólu i krzywdy, ponieważ każde obrady zaczynały się i kończyły modlitwą, a ta modlitwa była związana z pewnym wyznaniem, świadectwem krzywdy, której ktoś doświadczył ze strony kapłanów.

Arcybiskup podkreślił, że było tam także świadectwo z Polski. W tych dniach miały miejsce również dyskusje w grupach, na których m.in. padło sformułowanie, że to co pojawiało się w wielu publikacjach jako hasło „zero tolerancji” nie jest sformułowaniem zgodnym z duchem Ewangelii. Jest za to charakterystyczne dla środowisk totalitarnych. – Język Kościoła jest inny. To język miłosierdzia. Także dla sprawców nieszczęść, krzywd i przemocy. Bo Kościół głosi miłosierdzie i okazuje to miłosierdzie Boże wobec każdego kto żałuje, kto chce się nawrócić i pokutować.

Na zakończenie watykańskiego spotkania papież Franciszek wygłosił programowe przemówienie, które, jak zaznaczył metropolita krakowski, zostało przemilczane, także w środowiskach mediów katolickich. Wyjaśnił, że właśnie temu przemówieniu poświęci dzisiejsze rozważanie.

Po pierwsze arcybiskup za papieżem Franciszkiem zwrócił uwagę na globalny wymiar krzywdy wyrządzanej dzieciom i młodzieży. Według danych statystycznych w USA 700 tys., a w Europie 18 mln dzieci rocznie stają się ofiarami molestowania, a większość tych przestępstw zdarza się w domach rodzin-

nych. Ojciec św. zwrócił jednak uwagę, że to nie tylko dom, ale także sąsiedztwo, szkoła, sport, a także niestety środowiska kościelne. Niewątpliwie do skali tego problemu bardzo przyczynił się rozwój sieci internetowej, gdzie, jak mówił papież, dzieci krzywdzi się w sposób „potworny i okrutny”. Wspomniał także o turystyce seksualnej i biorącym w niej udział 3 mln osób, którym nikt nie stawia żadnych zarzutów. – Jest to zatem problem uniwersalny, który kładzie się wielkim cieniem na świat, w którym żyjemy i o którym mówi się z dumą, że jest postępowy i tak bardzo rozwinięty także jeśli chodzi o wrażliwość relacji człowieka do człowieka.

Metropolita podkreślił za Ojcem św., że skala problemu nadużyć seksualnych wobec nieletnich w żaden sposób nie umniejsza tego, co się dzieje także w Kościele, tym bardziej, że tu chodzi o osoby konsekrowane, powołane, by prowadzić innych do Boga, a tymczasem to one krzywdzą dzieci, które szczególnie kochał Pan Jezus. – Wchodzimy tutaj w dziedzinę szczególnej tajemnicy zła. (...) Trzeba zrozumieć, że mamy do czynienia z działalnością złego ducha. A „wielką ofiarę z dzieci składa się bożkowi władzy, pieniędzy, pychy i buty”. Właśnie dlatego, że złemu duchowi wydaje się, że zwyciężył, że wygrał. Ojciec św. widzi w tym nową odsłonę ręki Heroda skierowanej przeciwko najbardziej bezbronnym i niewinnym.

Za papieżem arcybiskup zaznaczył, że ze strony Kościoła należy podjąć konkretne działania wyznaczone przez świeckie instytucje, ale musi dołączyć do tego pokuta, modlitwa i prośba o wybaczenie.

Ważne także, by w tej sytuacji nie ulec dwóm skrajnościom: po pierwsze poczuciu szczególnej winy za grzechy braci, czasem z dalekiej przeszłości, winy napędzanej przez nieprzyjemne media, a po drugie próbie ucieczki od problemu i swoistej samoobronie, która zaciemnia prawdę.

W związku z tym, zdaniem Ojca św., Kościół musi się skoncentrować na ośmiu aspektach (ich sformułowanie to m.in. owoc pracy Papieskiej Komisji ds. Ochrony Małoletnich):

Ochrona dzieci, pod którym to hasłem kryje się konieczność zmiany mentalności. – Nie można bronić instytucji Kościoła jako takiej. Trzeba bronić pokrzywdzonych i to oni mają pierwszeństwo. I to jest to, o czym mówił Ojciec św. – przede

wszystkim ochrona dzieci. I konieczność dawania pierwszeństwa ofiarom nadużyć.

Nieskazitelna stanowczość. – Nie „zero tolerancji”, ale jednoznaczna nieskazitelna stanowczość wobec zła, z którym się spotykamy. Dlatego konieczność współpracy z organami państwowymi zgodnie z ustawodawstwem poszczególnych krajów.

Prawdziwe oczyszczenie. Pod tym hasłem kryje się wezwanie do nieustannej dążności do świętości pasterzy oraz wzmocnienie formacji seminarialnej kandydatów do kapłaństwa.

Sama formacja. W tym miejscu papież Franciszek podkreślił, że nie wystarczą kryteria negatywne, tzn. fakt, że kandydat nie wykazuje konkretnych cech eliminujących go z kapłańskiej drogi. Ale chodzi o kryteria pozytywne i głęboki proces formacyjny, który prowadzi do autentycznej świętości i osobistej czystości.

Wzmocnienie i weryfikacja wytycznych Konferencji Episkopatów. Te wytyczne istnieją, także w polskim Kościele. Ale metropolita podkreślił, że jeśli się je przyjmuje to każdy biskup musi zobowiązać się do ich bezwzględnego stosowania. – Jest prawo, które obowiązuje wszystkich biskupów danego kraju i tu nie może być żadnego wyłomu czy niejasności.

Towarzyszenie osobom pokrzywdzonym, a to oznacza przede wszystkim gotowość ich słuchania i gotowość pomocy, by mogły wyjść z przeżytej traumy.

Świat cyfrowy. Ojciec św. zaznaczył, że każda osoba konsekrowana musi mieć świadomość, że kontakt ze światem cyfrowym zapada w człowieka mocniej niż się nam wydaje. I należy

dążyć do odgórnego i powszechnego zmienienia zasad korzystania z internetu. Za tym musi iść formacja i autoformacja człowieka, by świadomie nie sięgał do treści, które obrażają godność ludzką.

Turystyka seksualna. Na tyle na ile Kościoł może powinien ten proceder zwalczać, a także wspierać ofiary tego zjawiska, by mogły wracać do normalnej rzeczywistości.

Metropolita przytoczył także słowa papieża Franciszka będące podziękowaniem dla kapłanów wiernych i prawych, a ponoszących konsekwencje haniebnych postaw swoich współpracowników.

Ojciec św. swoje przemówienie zakończył apelem skierowanym do całego świata, który zacytował arcybiskup: „Stanowczo apeluję o kompleksową walkę przeciwko wykorzystywaniu małoletnich, w dziedzinie seksualnej, a także w innych dziedzinach, ze strony wszystkich władz i poszczególnych osób, ponieważ mamy tu do czynienia z ohydnyimi przestępstwami, które powinny być wymazane z powierzchni ziemi. Tego żąda wiele ofiar ukrytych w rodzinach i różnych środowiskach naszych społeczeństw.”

– Być może w tych trudnych dla całego świata czasach stoi przed Kościołem zadanie pokazania wszystkim innym jak należy ucziwie i do końca walczyć z krzywdami dzieci. Jak ich bronić, jak siebie oczyszczać po to, by stwarzać dla nich poczucie bezpieczeństwa i pokoju. Jak w tym co czyni Ojciec św. Franciszek i co czynimy także w Polsce, mimo oskarżeń, że się nie czyni nic, widzieć to, do czego wzywał nas Pan Jezus w dzisiejszej Ewangelii: „Bądźcie doskonali jak Ojciec wasz niebieski jest doskonały”.

Za: www.kalwaria.eu

Wiadomości ze świata

PAPIEŻ DO RODZINY KAMILIAŃSKIEJ: DBAJCIE O JEDNOŚĆ

Charyzmat, który przejęliście po waszym założycielu, św. Kamilu de Lellis, idzie w dwóch kierunkach: bezpośrednia służba

ludziom chorym, szczególnie tym najbardziej potrzebującym, zarówno w ich potrzebach fizycznych, jak i duchowych, oraz ucze-

nie innych, jak najlepiej pomagając potrzebującym – powiedział Papież do

rodziny kamilińskiej, których członków przyjął na audiencji.

Franciszek przypomniał, że każdy charyzmat, który pochodzi od Ducha Świętego ma sens o tyle, o ile dzieli się go z innymi. Jeżeli jest zachowywany dla siebie, to rodzi się pytanie, czy jest autentyczny i czy jest wiernie przeżywany. Zachęcił więc rodzinę kamilińską, aby przeżywała otrzymany charyzmat w duchu profetycznym, czyli w sposób otwarty na nowe formy apostołatu i w duchu odczytywania znaków czasu oraz potrzeb świata i Kościoła.

Odnosząc się do poszczególnych wspólnot zbudowanych na kamilińskim charyzmacie – zakonników i zakonnice, świeckich osób konsekrowanych oraz świeckich – Franciszek zaznaczył, że

każda z nich ma swoje jedyne i niepowtarzalne powołanie, realizowane w różnych kontekstach kulturowych, historycznych, geograficznych. W centrum jednak, jako nieustające źródło światła i inspiracji, pozostaje charyzmat podstawowy. Dlatego poszczególne dary należy postrzegać jako ubogacenie wszystkich i realizację tej samej misji: świadczenia w każdym czasie i miejscu o miłosiernej miłości Chrystusa do osób chorych.

“Pragnę dodać wam odwagi w ciągłej dbałości o jedność między wami, w duchu synodalnym, który zaproponowałem całemu Kościołowi, w słuchaniu jedni drugich, w wsłuchaniu się wszystkich w Ducha Świętego, aby dowartościować wkład, który każda pojedyncza

wspólnota oferuje całej rodzinie kamilińskiej, aby w sposób wyczerpujący wyrazić ogrom potencjału, jaki wasz charyzmat w sobie zawiera – zaznaczył Ojciec Święty. – Bądźcie coraz bardziej przekonani, że «w komunii, nawet jeśli wymaga to trudu, charyzmat ujawnia się autentycznie i tajemniczo jako owocny» (EG, 130). Dzięki wierności pierwotnym pragnieniom założyciela i założycielek oraz we wsłuchaniu się w tak wiele form cierpienia i biedy współczesnego społeczeństwa, będziecie wiedzieli, w jaki sposób czynić ciągle nowym wyraźne światło otrzymanego daru. A wtedy wielu młodych na całym świecie poczuje się przez niego pociągniętym, aby razem z wami kontynuować świadectwo o Bożej czułości”. Za: www.vaticannews.va

KS. HANS ZOLLNER SJ: W SPRAWIE NADUŻYĆ NIE MOŻNA GRAĆ NA ZWŁOKĘ

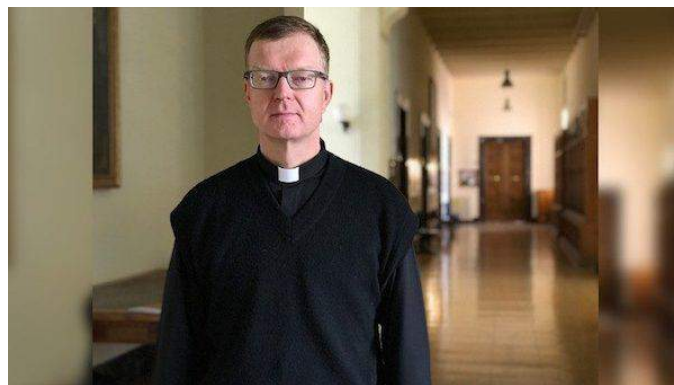
W kwestii nadużyć seksualnych w Kościele nie można się łudzić, że za rok czy dwa lata skandal ten wygaśnie i przestanie interesować opinię publiczną. Jest to bardzo niebezpieczna iluzja. Będzie wręcz odwrotnie – ostrzega ks. prof. Hans Zollner SJ z Papieskiego Uniwersytetu Gregoriańskiego. W Watykanie jest on jednym z głównych specjalistów ds. ochrony nieletnich. Przygotowywał niedawny szczyt poświęcony tej tematyce, jest także członkiem Papieskiej Komisji ds. Ochrony Nieletnich.

W jego przekonaniu jesteśmy dopiero na początku pewnego etapu oczyszczenia. W Indiach, Polsce czy w Afryce sprawy te dopiero teraz przedostają się do publicznej wiadomości – zauważa niemiecki jezuita. Podkreśla on, że zainteresowanie tym problemem jest i pozostanie bardzo duże. Jego zdaniem prętkomowy był przypadek byłego kard. McCarricka. Zdano sobie bowiem sprawę, że tu nie chodzi o pojedyncze przypadki, lecz o cały kościelny system – mówi ks. Zollner.

“Pojawia się pytanie, jak to możliwe, że tak długo i tak wiele przypadków było przemilczanych; że nie robiono tego, czego wymagało zarówno prawo kanoniczne, jak i prawo państwowe? Jak to możliwe, że sprawy były tak długo wyciszane? Takie sytuacje budzą słuszny niepokój państwa i opinii publicznej, sprawiają, że pada z ich strony pytanie: «Czy ty, Kościele, chcesz przestrzegać praw państwowych, czy nie? Jeśli tego nie chcecie, to my się będziemy tego domagać». Taka postawa jest również zgodna z oficjalnym stanowiskiem Kościoła od 2011 r., kiedy to Kongregacja Nauki Wiary wyraźnie stwierdziła w swoim liście, że przedstawiciele Kościoła muszą przestrze-

gać prawa w kraju, w którym mieszkają i muszą aktywnie współpracować z władzami tego państwa”.

Zdaniem ks. Zollnera poważnym ostrzeżeniem dla Kościoła jest niedawny wyrok, jaki otrzymał kard. Philippe Barbarin, odpowiadający przed sądem za opieszałość w postępowaniu z księdzem, który w przeszłości wykorzystywał niepełnoletnich chłopców. Niemiecki jezuita przyznał, że Kościół ma już normy, które pozwalają pociągać do odpowiedzialności biskupów i przełożonych zakonnych, którzy dopuścili się zaniedbań w tym zakresie. Potrzeba jednak jasnych wytycznych, jak to prawo zastosować w praktyce – dodał prof. Zollner.

Przyznał on, że poziom gniewu i oburzenia jest dziś bardzo wysoki. Podkreślił zarazem, że gniew nie jest najlepszym sposobem na osiągnięcie postępu. Trzeba go wykorzystać w sposób pozytywny, aby wszyscy członkowie Kościoła podjęli walkę z nadużyciami na własnym szczeblu, zabiegając przede wszystkim o właściwą prewencję. Za: www.vaticannews.va

O. RANIERO CANTALAMESSA O LEKARSTWIE NA OBLUDĘ

W jaki sposób można spotkać żyjącego Boga? – to pytanie stanęło w centrum pierwszego rozważania wielkopostnego wygłoszonego przez kaznodzieję Domu

Papieskiego dla pracowników Kurii Rzymskiej.

O. Raniero Cantalamessa nawiązał w nim do refleksji, które rozpoczął już w Adwencie osnutych wokół słów psalmu 42 „Dusza moja pragnie Boga, Boga żywego”.

Pokusa udawania

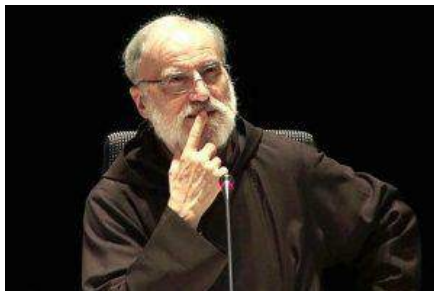
Włoski kapucyn przypomniał, że podstawową odpowiedzią na to pytanie daje Jezus, kiedy stwierdził: Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą. Czyste serce zaś niesie ze sobą konieczność szlachetnych intencji i czystych obyczajów, których

przeciwieństwami są obłuda i grzechy nieczyste. Z tych dwóch w sposób szczególny o. Cantalamessa zajął się sprawą obłudy, od której nikt nie jest wolny. Dodał, że szczególnie są na nią narażone osoby pobożne i religijne, gdyż tam, gdzie jest większe pragnienie skupienia się na wartościach duchowych, pobożności i cnocie, tam jest jeszcze większa pokusa udawania, że się nie jest ich pozbawionym. Zwycięża więc pokusa stawiania na pierwszym miejscu stworzenia, podobanie się innym, a spychanie na drugi plan Boga.

Kaznodzieja Domu Papieskiego podkreślił także, że obłuda niesie z sobą kłamstwo i podwójne życie. Wypowiadany słowem bowiem i zewnętrznemu zachowaniu nie odpowiada wewnętrzna rzeczywistość.

„Obłuda to robienie z życia teatru, w którym recytuje się coś dla publiczności; to zakładanie maski, to zaprzestanie

bycia osobą, a stawianie się jakimś aktorem – mówił o. Cantalamessa. – A między osobą, a aktorem jest wielka różnica. Ktoś, kto prowadzi udawane życie korumpuje człowieczeństwo.

Osoba ma oblicze, aktor zakłada maskę. Osoba jest całkowicie przejrzysta, aktor cały jest ubrany, ucharakteryzowany. Osoba to autentyczność, a jej przeciwieństwo to ktoś sztuczny i fikcyjny. Osoba przestrzega zasad, aktor recytuje scenariusz”.

Czystość intencji

Aby przeciwstawić się obłudnemu życiu o. Cantalamessa zaproponował czystość intencji. Jeżeli bowiem obłuda wyraża się także poprzez ukazywanie dobra, którego się nie czyni, to aby się temu przeciwstawić trzeba czasami ukryć dobro, które się czyni. Mówi o tym sam Jezus, kiedy zachęca nas do modlitwy, postu, dawania jałmużny w ukryciu, a Ojciec niebieski i tak widzi i odda z nieważką. Nie jest to oczywiście jedyna reguła życia, bo Jezus zachęca także swoich uczniów, aby świecili przed ludźmi, by wiedzieli ich dobre czyny i chwalili Boga.

W zwalczaniu obłudy pomaga także prostota życia, która sprawia, że dobro, które się czyni nie ciąży innym, jest życiem w szczerości i prawdzie bez obawy wyjawiania tego czym i jak się żyje. Za: www.deon.pl

KURS ODNOWY DUCHOWEJ W BOLSZOWCACH

W dniach od 24 lutego do 1 marca 2019 r., w Centrum Pokoju i Pojednania przy sanktuarium Matki Bożej w Bolszowcach, odbył się drugi tydzień Kursu Odnowy Duchowej dla sióstr zakonnych z obydwu Kościołów katolickich na Ukrainie.

Tematem drugiego tygodnia formacji była „Identyfikacja osoby zakonnej”. Podczas Kursu konferencje głośiły: s. Nela ze Zgromadzenia Sióstr od Aniołów (Identyfikacja osoby. Mentalność ofiary), s. Lena ze Zgromadzenia Córek Najczystszej Serca Maryi (Kryzys i rozwój identyczności) i s. Teodora ze Zgromadzenia Sióstr Redemptorystek (Dar i wezwania iden-

tyczności osób konsekrowanych). Wprowadzenia do medytacji głośił o. Stanisław Kawa a wprowadzenia do filmu miał o. Stanisław Pękala. Pracę w grupach, razem z s. Leną, s. Teodorą i o. Sawą prowadził o. Stanisław Nuckowski. S. Nela poprowadziła treningi grupowe i podzieliła się swoim doświadczeniem pracy z osobami zakonnymi i z ludnością na terenach okupowanych.

W czasie kursu oprócz wykładów, pracy w grupach, treningów i medytacji słowa Bożego była też Adoracja Najświętszego Sakramentu, Eucharystia i indywidualne rozmowy oraz Sakrament Pokuty i Pojednania. o. *Stanisław Pękala*

Za: www.franciszkanie.pl

BOLLYWOOD KRĘCI FILM O MATCE TERESIE Z KALKUTY

To nie jest żart. Znana na całym świecie indyjska wytwórnia prowadzi prace nad filmem o zakonnicy, która poświęciła życie najuboższym mieszkańcom Kalkuty.

Taką informację podał na swojej stronie brytyjski portal „The List”. Film będzie nosił tytuł „Święta Matka Teresa” i opowiada o życiu pracującej w Indiach zakonnicy, znanej z niesienia pomocy najuboższym mieszkańcom Indii, kanonizowanej niedawno przez papieża Franciszka.

Jak informuje „The List”, reżyserem filmu będzie Seem Upadhyay, a w jego obsadzie znajdują się zarówno aktorzy indyjscy jak i międzynarodowi. Premiera „Świętej Matki Teresy” będzie miała miejsce w 2020 roku.

Twórcy filmu spotkali się z siostrą Premą Mary Pierick, obecną przełożoną generalną Misjonarek Miłosierdzia – zgromadzenia założonego przez Matkę Teresę w 1948 roku – aby otrzymać od niej błogosławieństwo.

Upadhyay powiedział o Matce Teresie z Kalkuty, że „jest ona globalną ikoną. Zapewniamy, że dołożymy wszelkich starań, by oddać hołd jej szlachetnej duszy” Dodał, że ekipa filmowa „zrobi wszystko, co w jej mocy, by rozpoznać i przestanie pokoju, miłości i człowieczeństwa, które reprezentowała Matka Teresa” – dodał reżyser, cytowany przez „The List”. Za: www.deon.pl

SALEZJANIE W GHANIE POMAGAJĄ Kobietom – OFIAROM HANDLU LUDŹMI

Salezjański ośrodek ochrony nieletnich w Ashaiman, bardziej znany jako "Don Bosco Child Protection Center Ashaiman", zaczął realizować nowy program, który jest adresowany do młodych kobiet w wieku od 18 do 23 lat pod nazwą "Empower Women of Ghana" (*Wzmocnić pozycję kobiet w Ghanie*).

Program ten, wprowadzony oficjalnie w lutym tego roku, realizowany we współpracy z Salezjańską Prokurą Misyjną w Turynie – "Missioni Don Bosco", powstał z myślą o młodych kobietach znajdujących się w trudnej sytuacji, które muszą stawiać czoła wielu przeciwnościom i wyzwaniom, będąc potencjalnymi ofiarami, które mogą wpaść w sidła handlarzy ludźmi i nielegalnej emigracji.

Beneficjentki tego projektu pochodzą z obszarów wielkiego ubóstwa, zostały pozbawione edukacji podstawowej oraz miały znikome wsparcie albo w ogóle nie otrzymały żadnej pomocy, by mogły stać się kobietami cieszącymi się szacunkiem w społeczeństwie. I właśnie te młode kobiety, pochodzące z całej Ghany, dzięki resocjalizacji, prowadzonej we współpracy z różnymi instytucjami i organizacjami, mogą wyjść z wielu trudnych sytuacji, biorąc udział w tym nowym programie.

Pierwszym aspektem, na którym skupiają się wychowawcy i działacze społeczni prowadzący ten kurs, to pomóc tym kobietom w wyzwoleniu własnego potencjału, czyniąc to w ramach procesu wsparcia, który jest przede wszystkim procesem wewnętrznym (*inward empowerment*): trzeba im pomóc w znalezieniu motywów do życia, czyniąc to poprzez terapię grupową i

indywidualną. Stąd też są prowadzone lekcje w zakresie kierowania własnym zachowaniem, troski o higienę osobistą, wzmocnienia poczucia własnej wartości, akceptacji siebie, podtrzymywania zdrowych relacji i właściwej postawy w środowisku pracy.

Następnie, po wzmocnieniu wewnętrznym, przychodzi kolej na wzmocnienie zewnętrzne (*outward empowerment*), co oznacza zdobycie użytecznych umiejętności zawodowych, niezbędnych do wykonywania pracy, która pomoże osiągnąć pewną autonomię. Dlatego też ten program przewiduje szkolenia w takich zawodach, jak fryzjerstwo, praca w hotelu, wyrób biżuterii, produkcja wyrobów rzemieślniczych, praca w sektorze mody. Ostatecznym celem tego projektu jest zapewnienie tym młodym kobietom i wielu innym w przyszłości – możliwości wyjścia z trudnej sytuacji dzięki odpowiedniemu programowi szkoleniowemu, który pozwoli im zdobyć odpowiednie sprawności zawodowe, by mogły stać się samodzielnymi pracownicami i twórczyniami własnej przyszłości. Za: www.infoans.org

WYSTAWA O ŚW. MAKSYMILIANIE DOTARŁA DO JAPONII

To misja jego życia. Jan Hajduga z Dąbrowy Tarnowskiej zabiegał o przygotowanie wystawy o św. Maksymilianie, która poleciała do Japonii. Sam też udał się do Kraju Kwitnącej Wiśni. W czwartek, 14 marca wystawa została otwarta na terenie „Japońskiego Niepokalanowa” w Nagasaki.

Organizatorem wystawy jest Rycerstwo Niepokalanej w Polsce, oddział w Dąbrowie Tarnowskiej. W tym dziele Hajdudze pomogli świeccy i osoby duchowne.

– Jestem bardzo szczęśliwy z tego powodu, że wystawa będzie w Japonii. To misja mojego życia. Tak sobie postanowiłem i tego dokonałem. Pomogli mi też ludzie, którzy tam mieszkają. Nawiązałem wiele kontaktów z księżmi i z siostrami zakonnymi, którzy m.in. przetłumaczyli opisy – dodaje prezes parafialnego oddziału Rycerstwa Niepokalanej w Dąbrowie Tarnowskiej.

W powstaniu wystawy pomogli także Ambasada RP w Tokio i Instytut Polski w Tokio.

Wernisaż wystawy „Święty Maksymilian Maria Kolbe i Jego dzieła” wpisze się w obchody setnej rocznicy nawiązania stosunków dyplomatycznych między Polską a Japonią.

– Chciałem pokazać tę wystawę ludziom, którzy zwiedzają „Japoński Niepokalanów”, a przyjeżdża tam m.in. dużo osób z Korei. Jest ona zrobiona w nieco inny sposób, jak ta w Polsce. Pokazaliśmy dzieła św. Maksymiliana i te o które

się modlił, a zaowocowały po Jego śmierci. Wystawa to 20 tablic – podkreśla Hajduga.

Wystawa o św. Maksymilianie powstała w Dąbrowie Tarnowskiej kilka lat temu, odwiedziła parafie w diecezji tarnowskiej i w Polsce. Obecnie jest na Pomorzu.

W tym roku obchodzimy 125. rocznicę urodzin świętego Maksymiliana Marii Kolbego, a w 2020 r. przypadnie 90. rocznica wyjazdu świętego Maksymiliana na misje do Japonii.

Pomysłodawca Jan Hajduga, prezes Rycerstwa Niepokalanej w Dąbrowie Tarnowskiej podkreśla, że w związku z rocznicami oddział wychodzi z propozycją uczczenia ich poprzez pokazanie wystawy o świętym Maksymilianie w kolejnych miejscowościach.

Za: www.diecezja.tarnow.pl

Zapowiedzi wydarzeń

WIELKOPOSTNY PATRONAT NAD MISJONARZEM

Ojciec Święty Franciszek zachęca nas w swoim orędziu na Wielki Post 2019 r. do zmiany naszego stosunku do bliźniego. Na pewno nie możemy pozostać obojętni wobec planu Boga, który pragnie naszego szczęścia. Wpisując się w ten plan zapraszamy do włączenia się w projekt, który realizowany jest w naszym Sekretariacie Misyjnym.

PATRONAT MISYJNY

Polega na objęciu opieką misjonarza, który posługuje w dalekich krajach misyjnych. Opieka ta może być realizowana poprzez ofiarowanie za niego, w miarę swoich możliwości, codziennej modlitwy, Mszy świętej, różańca lub innych darów duchowych. Wymiernym znakiem tej opieki jest również zadeklarowanie dowolnej kwoty przeznaczonej na sfinansowanie dzieł ewangelizacyjnych i charytatywnych podejmowanych przez misjonarzy.

PATRONAT NAD MISJONARZEM SENIOREM

Wielu misjonarzy pallotyńskich zakończyło już posługę misyjną i powróciło do Ojczyzny. Potrzebna jest im pomoc w leczeniu, rehabilitacji i opiece. Prosimy o modlitwę za tych misjonarzy seniorów oraz wsparcie materialne, które będzie wyrazem naszego udziału w Bożym planie.

„Pościć, czyli uczyć się zmieniać nasz stosunek do innych i do stworzeń: przechodzić od pokusy „pożerania” wszystkiego, celem zaspokojenia naszej chciwości, do umiejętności cierpienia z miłości, która może wypełnić pustkę naszego serca. Modlić się, aby umieć wyrzec

się bałwochwalstwa i samowystarczalności naszego ja i uznać, że potrzebujemy Boga i Jego miłosierdzia. Dawać jałmużnę, czyli porzucić nierozsądny styl życia i gromadzenie wszystkiego dla siebie w iluzji zabezpieczania przyszłości, która do nas nie należy. I w ten sposób na nowo odkryć radość z planu, którym Bóg objął stworzenie i nasze serca, planu miłości Boga, naszych braci i całego świata, i w tej miłości odnaleźć prawdziwe szczęście”. (Franciszek)

Za: www.palotyni.pl

NOWE STUDIA PODYPLOMOWE W WSKSIM W TORUNIU

W WSKSiM w Toruniu ruszają Studia podyplomowe **Mediacje pojednawcze w rodzinie**

W dobie wielkiego zagrożenia instytucji rodziny we współczesnym świecie powstaje nagła potrzeba mobilizacji ludzkich sumień dla ratowania rodziny, od której zależy przyszłość całej ludzkości. W duchu odpowiedzialności za istnienie tej podstawowej komórki społecznej, jaką jest rodzina, Wyższa Szkoła Kultury Społecznej i Medialnej w Toruniu

wychodzi z inicjatywą dwusemestralnych studiów podyplomowych **Mediacje pojednawcze w rodzinie**. Aktualnie są to jedyne w Polsce studia w zakresie mediacji skoncentrowanych na rozwiązywaniu konfliktów rodzinnych i małżeńskich. Celem studiów jest między innymi:

- * dostarczenie aktualnej wiedzy z zakresu psychologii konfliktu, psychologii emocji i kryzysu psychologicznego; z zakresu prawnych, pozasądowych sposobów rozwiązywania konfliktów (ADR), niezbędnej osobom zawodowo zaangażowanym w ich rozwiązywanie;

- * ukształtowanie praktycznych umiejętności stosowanie pozasądowych instrumentów rozwiązywania sporów, głównie mediacji i koncyliacji;

- * zapoznanie słuchaczy z zagadnieniami anatomii i dynamiki konfliktu w relacjach interpersonalnych (między osobami, wewnątrz organizacji, pomiędzy społecznościami); sposobami pracy z emocjami oraz z osobami przeżywającymi kryzys psychologiczny;

Studia przygotowują absolwentów do:

- * samodzielnego prowadzenia mediacji zleczanych przez sąd, w szczególności mediacji małżeńskich i rodzinnych,

- * diagnozowania sytuacji emocjonalnej osoby oraz udzielania pomocy w rozwiązaniu sytuacji trudnej, w jakiej osoba się znalazła w związku z konfliktem interpersonalnym;

- * prowadzenia mediacji na podstawie umowy zawieranej ze stronami konfliktu.

Więcej informacji na stronie Uczelni: <http://wksim.edu.pl/mediacje/>

Witryna Tygodnia

MYSTAGOGIA BENEDICTI - PAPIEŻ BENEDYKT NA WIELKI TYDZIEŃ

Fundacja Benedyktynów w Biskupowie wydała właśnie drugą część naszej serii wydawniczej *Mystagogia Benedicti, Wprowadzenie w tajemnice roku liturgicznego* z zebranymi kompletnymi tekstami papieża Benedykta XVI na

Wielki Tydzień (pierwsza część była w Adwencie).

Pomyślałem, że podzielę się Tobą, Ojczyce tymi tekstami (załączam od razu w formie pliku pdf i doślę w formie książkowej), ale też chętnie kilka np. 5 sztuk

mogę wysłać do wiernych czytelników Biuletynu, którzy jak pierwsi zgłosiliby się, że chcą mieć tę książkę. Mogę przysłać te egzemplarze do redakcji Biuletynu, albo zainteresowani mogą napisać bezpośrednio do mnie. Będą też następne części (w tym jeszcze roku

Boże Narodzenie), z których kilkoma sztukami zawsze chętnie podzielimy się z czytelnikami Biuletynu. Ojczy, proszę, napisz czy to możliwe, ma sens, jest potrzebne.

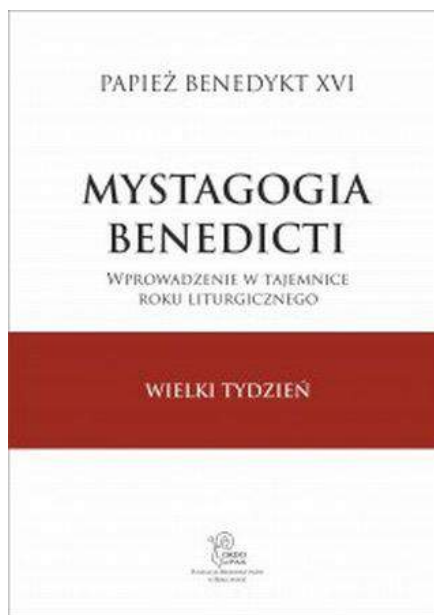
Ave Maria...!

Prezentując w obecnym tomie *Mystagogii Benedicti* teksty papieskie dotyczące Wielkiego Tygodnia, pragniemy zwrócić uwagę na kilka cech charakterystycznych w tym zbiorze.

Po pierwsze, pierwotny zamysł mistagogicznej serii opiera się na rozważaniach wygłoszonych przez papieża Benedykta XVI podczas coniedzielnej modlitwy Anioł Pański. W przypadku Wielkiego Tygodnia jedynie rozważania Niedzieli Palmowej wpisują się w ten zamysł, z dodaniem koniecznego wyjaśnienia. Przez osiem lat pontyfikatu ojciec święty przewodniczył w tym dniu uroczystej Eucharystii, poprzedzonej procesją z palmami, ze szczególnie licznym udziałem młodzieży. Wygłaszał też okolicznościową homilię, która zawsze koncentrowała się na wyjaśnianiu Słowa Bożego w połączeniu z Liturgią i życiem ludzi wierzących. Modlitwa Anioł Pański następowała bezpośrednio po celebracji, a w miejscu zwyczajnego rozważania papież kierował krótkie słowa pozdrowienia do poszczególnych grup pielgrzymów, uczestniczących w liturgii. Przytaczamy je w niniejszym zbiorze, koncentrując jednak uwagę czytelników na homiliach tych dni, które stanowią prawdziwe perły papieskiego nauczania.

Po drugie, w specyficzny klimat *Hebdomada Sancta* (Wielkiego Tygodnia), dobrze wpisują się homilie Benedykta XVI, które wygłosił w Wielki Poniedziałek, w związku z kolejnymi rocznicami odejścia do domu Ojca św. Jana Pawła

II. Umieszczamy je w tym zbiorze ze względu na głębię rozważanych papieża w tym dniu tekstów Liturgii Słowa.

Trzecim ważnym elementem papieskiego nauczania w tych świętych dniach jest audyencja ogólna w Wielką Środę. Od strony treści katechezy Benedykta XVI są przebogata syntezą teologiczną Świętego Triduum i wprowadzeniem w Misterium Paschalne.

Na szczególną uwagę zasługuje Wielki Czwartek, kiedy papież dwukrotnie sprawuje Eucharystię: przed południem Mszę świętą Krzyżma, z odnowieniem przyrzeczeń kapłańskich, i wieczorem Mszę świętą Wieczerzy Pańskiej. Wygłoszone homilie podczas tych celebracji stanowią bezcenny wkład w rozumienie sakramentu kapłaństwa i Eucharystii.

W Wielki Piątek tradycyjnie papież nie głosił homilii podczas Liturgii Męki Pańskiej ale, zgodnie ze zwyczajem praktykowanym od czasów św. Pawła VI, przewodniczył wieczornej celebracji Drogi Krzyżowej w Koloseum, którą wieńczył krótką medytacją pasyjną. Przytaczając teksty papieskie z lat pontyfikatu Benedykta XVI, zdecydowaliśmy się na poprzedzenie ich słynnym już rozważaniem Drogi Krzyżowej z 25. marca 2005 r., które przygotował on będąc jeszcze kardynałem, na wyraźną prośbę św. Jana Pawła II, w ostatnich tygodniach jego życia. Szczególnym dopełnieniem rozważań wielkopiątkowych jest w naszym zbiorze wywiad z papieżem Benedyktem XVI, transmitowany przez pierwszy kanał włoskiej telewizji w programie *Na Jego obraz. Pytania na temat Jezusa*, prowadzonym przez Rosarię Carella.

Wielka Sobota pozostaje dniem wielkiej ciszy, w której papież nie wygłosił żadnego rozważania ani homilii. Publikujemy jednak w tym miejscu medytację która, chociaż wygłoszona przy innej okazji, podczas nawiedzin i modlitwy przed Całunem Turyńskim (2 maja 2010), stanowi zwieńczenie Wielkiego Tygodnia i ukazuje najgłębszy sens tajemnicy Wielkiej Soboty.

Michał Dragan OSB, odpowiedzialny za benedyktyńskie wydawnictwo, postanowił ofiarować bezpłatne egzemplarze pięciu pierwszym czytelnikom naszego „Biuletynu”, który napiszą z prośbą o książkę na adres: fundacja@benedyktyni.org

Życzymy wszystkim Czytelnikom ubaczącej lektury

Odeszli do Pana

ŚP. KS. ANDRZEJ URBAŃSKI SDS (1948 – 2019) Były generał Salwatorianów

Zmarł pochodzący z Leśnej koło Żywca, były wieloletni generał salwatorianów, ks. Andrzej Urbański. Odszedł 15 marca w wieku 71 lat podczas pobytu w Tanzanii, wschodnioafrykańskim kraju, z którym był mocno związany przez 19-letnią posługę misyjną.

Ks. Andrzej Urbański SDS przez prawie 13 lat pełnił funkcję generała Towarzystwa Boskiego Zbawiciela (salwatorianów) (1999-2012). Pochodzący z Leśnej na Żywiecczyźnie misjonarz był kapłanem przez niemal 46 lat swego życia. Sześć lat temu w rozmowie duchowny podkreślił, że w czasie swej posługi starał się być międzynarodowy i uniwersalny. „Starałem się zaczynać nowe fundacje w różnych krajach i kontynentach. Moja ojczyzna jest nie tylko tutaj w Polsce, ale moją ojczyzną jest cały świat” – podkreślił zakonnik, który osobiście poznał bł. Matkę Teresę z Kalkuty i przyczynił się m.in. do rozwoju misji w Kongo, Tanzanii, Indiach i na Tajwanie, oraz założenia nowej fundacji na Filipinach.

Ks. Urbański zaczynał swą pracę misyjną jako pomocnik proboszcza w jednej z parafii w Tanzanii, a wkrótce, po nauce języka suahili, został proboszczem, następnie zaś jego życie było związane

przede wszystkim z administracją. „Nie miałem wielu okazji chrzczyć, błogosławić małżeństw czy prowadzić pogrzeby. Jednak moja praca administracyjna na poziomie międzynarodowym umożliwiła to, że inni kapłani z Afryki, Azji, Ameryki Łacińskiej mogli tę posługę wykonywać” – opowiadał salwatorianin, nie kryjąc, że pragnie wrócić do Tanzanii i poświęcić się pracy wśród tamtejszych mieszkańców.

Ks. Urbański przyznał, że gorąco się modlił o to, by następcą Benedykta XVI został ktoś z Ameryki Południowej, by nowy papież mógł jeszcze pełniej pokazać powszechność i uniwersalizm Kościoła katolickiego. „Dlatego cieszę się z wyboru papieża Franciszka. Jego opcja dla ubogich, którą tak podkreśla i będzie dalej podkreślał, jest najbardziej istotna aktualnie w Kościele. Bo przyszłiśmy służyć przede wszystkim tym, którzy nas potrzebują: ubogim, maluczkim tego świata” – dodał urodzony 11 maja 1947 roku w Rajczy ksiądz.

Ks. Urbański przyjął święcenia kapłańskie w Krakowie 9 czerwca 1973 r. rąk bp. Stanisława Smoleńskiego. W 1974 r., po kilkumiesięcznym przygotowaniu językowym w Anglii, wyjechał do pracy misyjnej w Tanzanii. Rozpoczął pracę

duszpasterską w Lionja, w diecezji Nachingwea. Od 1977 roku przez cztery lata był magistrem nowicjatu w Namiungo. W 1981 r. został powołany na urząd przełożonego Misji w Tanzanii.

Z inicjatywy ks. Urbańskiego powstał w Morogoro Salwatoriański Instytut Filozoficzno-Teologiczny jako pierwsza międzynarodowa uczelnia dla rodzimych powołań zakonnych w Tanzanii oraz z krajów sąsiednich. Instytut uzyskał afiliację do Papieskiego Uniwersytetu Urbaniana w Rzymie.

Podczas XV kapituły generalnej w Krakowie w 1993 r. ks. Urbański został wybrany wikariuszem generalnym zgromadzenia i sekretarzem generalnym do spraw misji zagranicznych. W 1999 r. na Kapitułę Generalnej w Grazu w Austrii został wybrany przełożonym generalnym na pierwszą kadencję, jako dziesiąty przełożony generalny Towarzystwa Boskiego Zbawiciela po jego założycielu, słudze Bożym o. Franciszku Marii od Krzyża Jordanie. Został wybrany generałem także na następną kadencję.

Po zakończeniu posługi przełożonego generalnego ks. Andrzej Urbański powrócił do Polski. Zamieszkał w salwatoriańskiej parafii NMP Królowej Polski w

Bielsku-Białej. Był spowiednikiem, pomagał w hospicjum. Za: KAI

NOWA MISJA GENERALA

Śmierć, zwłaszcza zaskakująca, daje bardziej świeże i ostrzejsze spojrzenie na osobę, która nas opuszcza oraz jej dorobek. Rodzina Salwatoriańska na całym świecie oswaja się z wiadomością o tragicznej śmierci wieloletniego misjonarza i przełożonego generalnego Towarzystwa Boskiego Zbawiciela Ks. Andrzeja Urbańskiego SDS. Jego posługa misyjna na Czarnym Łądzie formalnie zamyka się w dwóch dekadach, ale nawet – gdy przez następne niemal dwadzieścia lat służył swojemu Zgromadzeniu jako wicegenerał i generał – nie

przeszedł być misjonarzem. Jego działalność misyjna rozszerzyła się z Afryki na cały świat. Gdyby chcieć wskazać najważniejszy element jego służby na urzędzie przełożonego generalnego, to na pewno trzeba wspomnieć o inspirowaniu salwatorianów do pójścia w nowe zakątki świata, inicjowanie nowych fundacji i troska o ich rozwój. Ewangelizacyjna ekspansja w duchu uniwersalizmu Ojca Franciszka Marii od Krzyża Jordana, stała się darem dla wielu wspólnot, zwłaszcza w tzw. Europie Wschodniej oraz Azji.

Żar misyjny, otwarty umysł, dalekowzroczność i szacunek dla wszystkich ludzi oraz kultur, nie pozwoliły mu na rezydowanie w rzymskim domu generalnym, ale popychały w kolejne miejsca

salwatoriańskiej posługi i tam, gdzie była ona oczekiwana.

Ks. Andrzej Urbański zmarł tragicznie dnia 15 marca 2019 roku w Tanzanii, gdzie przebywał w związku ze srebrnym jubileuszem salwatoriańskiej uczelni Jordan University College w Morogoro, którą zakładał i rozwijał. Trwają przygotowania do pogrzebu, który odbędzie się w Polsce. Informacje dotyczące tego wydarzenia będą publikowane po ich ustaleniu. Rodzina Salwatoriańska prosi wszystkich o modlitwę za Śp. Ks. Andrzeja.

Rozpoczęła się jego nowa misja, wypraszania przed obliczem Ojca łask potrzebnych Kościołowi i wspólnotom salwatoriańskim. Za: www.sds.pl

ŚP. S. BENWENUTA JANINA CEGLAREK (1925 – 2019)

S. Benwenuta pochodziła z okolic Piotrkowa Trybunalskiego. Podczas II wojny światowej w kwietniu 1941 r. została wywieziona jako młodzianka dziewczyna na przymusowe roboty do Niemiec. Po powrocie do Polski pomagała swoim rodzicom w gospodarstwie, jednocześnie zastanawiając się nad wyborem drogi życiowej. Po rozeznaniu powołania do życia zakonnego poprosiła o przyjęcie do Zgromadzenia Sióstr Najświętszego Imienia Jezus i została doń przyjęta 26.02.1950 r. w Piotrkowie Trybunalskim. W dniu 2 sierpnia 1951 r. złożyła pierwszą profesję zakonną, a 2 sierpnia 1957 r. potwierdziła wolę całkowitego oddania się na służbę Bogu ślubami wieczystymi.

1 października 1960 roku s. Benwenuta podjęła pracę w Wydziale Spraw Zakonnych przy Sekretariacie Prymasa Polski w charakterze intendenci. W latach 1973-1975 ukończyła kurs społeczno-administracyjny zorganizowany przez

Wydział Prawa Kanonicznego KUL, pogłębiając swoje przygotowanie do pracy zawodowej. Podjęła pracę w Wydziale Spraw Zakonnych przy Sekretariacie Prymasa Polski kontynuowała w Sekretariacie Konferencji Episkopatu Polski aż do 31 sierpnia 1994 roku. Przez 34 lata ofiarnie służyła Kościołowi, spełniając swoje obowiązki sumiennie, a zarazem z dozą humoru. Krążyło o niej powiedzenie przypisywane Ks. Prymasowi Stefanowi Wyszyńskiemu, że to "najszybsza kobieta Warszawy".

W Zgromadzeniu Sióstr Najświętszego Imienia Jezus długi czas pełniła funkcję ekonomki generalnej i jedną kadencję radnej generalnej. Obowiązek ekonomki generalnej łączyła z pracą w Wydziale Spraw Zakonnych przy Sekretariacie Prymasa Polski, gdyż Ks. Prymas Wyszyński i Sekretarz Konferencji Episkopatu Polski bp Bronisław Dąbrowski poprosili przełożoną generalną m. Henrykę Wójcik o niewycyfywanie s. Ben-

wenuty z obowiązków pełnionych w Wydziale Spraw Zakonnych. Po przejściu na emeryturę, s. Benwenuta pełniła obowiązek przełożonej domu w Rembertowie. Ostatnie lata Jej życia naznaczone były cierpieniem.

Odeszła do Pana po długiej i ciężkiej chorobie, w dniu 18 marca 2019 r. w wigilię Uroczystości Św. Józefa, do którego miała wielkie nabożeństwo. Zawsze w trudnościach (m.in. w czasie budowy domu generalnego w końcu lat 80. XX w.) zwracała się z ufnością do św. Józefa, prosząc Boga o potrzebne łaski, o rozwiązanie zaistniałych problemów za Jego wstawiennictwem.

Pogrzeb s. Benwenuty odbędzie się 22 marca, w piątek o godz. 12.00 w Rembertowie, w kościele parafialnym Matki Bożej Zwycięskiej, ul. Grzybowa 1. Prosimy o modlitwę w intencji śp. Siostry Benwenuty Janiny Ceglarek. *Siostry Najświętszego Imienia Jezus*

ŚP. O. MARIAN WIĘCKOWSKI OMI (1935 – 2019)

W nocy 15 marca 2019 roku w szpitalu powiatowym w Lublińcu, ziemską pielgrzymkę zakończył o. Marian Więckowski OMI, domownik lublinieckiego komunitetu. Urodził się 29 marca 1935 roku w Argenteuil (Francja, departament Val-d'Oise, region Île-de-France). W Polsce jego rodzina zamieszkała w Ostrowie Wielkopolskim, na terenie parafii pw. św. Antoniego. Przez dwa lata uczęszczał do Niższego Seminarium Duchownego w Lublińcu (1950-1952). W 1954 roku wstąpił do Zgromadzenia Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej. Nowicjat odbył na Świętym Krzyżu, gdzie złożył

pierwsze śluby zakonne, 8 września 1955 roku.

Przez kolejne dwa lata kontynuował formację w Markowicach, a następnie w Wyższym Seminarium Duchownym w Obrze (1958-1964). Święcenia diakonatu otrzymał 19 maja 1966 roku w Poznaniu z rąk arcybiskupa Antoniego Baraniaka – metropolity poznańskiego, a prezbiteratu udzielił mu bp Tadeusz Etter w Obrze, w dniu 30 czerwca 1966 roku.

Pierwszą placówką ojca Mariana był Lubliniec, gdzie odbył roczne studium pastoralne. Większość swojego życia posługiwał duszpastersko: ława – po-

moc duszpasterska (1967-1968), Gorzów Wielkopolski – wikariusz (1968-1971), Kędzierzyn-Koźle – wikariusz parafii pw. św. Mikołaja (1971-1975), Katowice – wikariusz (1975-1982), Wrocław – wikariusz (1982-1983) i znów Kędzierzyn-Koźle – wikariusz parafii pw. św. Eugeniusza de Mazenoda (1990-1996). Pełnił również posługę ekonoma w naszych klasztorach w: Katowicach,

Wrocławiu, na Świętym Krzyżu, Gdańsku i Kędzierzynie. Od 1 lipca 1996 roku przebywał w klasztorze w Lublińcu. Przez pierwsze dziesięć lat pomagał w parafii pw. św. Stanisława Kostki, następnie został ekonomem komunitetu, a od roku 1999 pełnił posługę radnego domu przy superiorze klasztoru. W latach 2000-2005 był kapelanem Zakładu

Karnego w Lublińcu. Zakonnik o niesamowitym zmyśle życia wspólnotowego.

Uroczystości pogrzebowe śp. o. Mariana Więckowskiego OMI odbędą się w Lublińcu, w dniu 18 marca 2019 roku (poniedziałek) o godzinie 11.00.

Wieczny odpoczynek racz mu dać, Panie!
Za: www.oblaci.pl

ŚP. KS. WIKTOR KRAWCZYK MIC (1930 – 2019)

Z głębokim żalem zawiadamiamy, że 13 marca 2019 roku, w godzinach wieczornych, zmarł w szpitalu w Koninie śp. Ks. Wiktor Krawczyk MIC, wieloletni członek domu zakonnego pw. Wniebowzięcia NMP w Licheniu Starym, kaznodzieja i spowiednik tamtejszego sanktuarium. Żył lat 88, w Zgromadzeniu 68. Uroczystości pogrzebowe odbyły w kościele parafialnym pw. św. Doroty w Licheniu Starym w sobotę, 16 marca 2019 roku.

Śp. ks. Wiktor Krawczyk MIC urodził się 18 września 1930 roku w Giżycach, diec. Włocławska. Do Zgromadzenia Księży Marianów wstąpił w 1949 roku i w roku następnym złożył w Skórcu pierwsze śluby zakonne.

Święcenia kapłańskie przyjął we Włocławku z rąk bpa Antoniego Pawłowskiego, biskupa włocławskiego, 22 czerwca 1958 roku. Pracował w wielu miejscach: w Skórcu (1960-61), Głucholazach (1961-64), w Warszawie na Pra-

dze (1964-65; 1971-72), Grudziądzu (1965-66 oraz 1999-2002-w rezydencji przy kościele św. Franciszka Ksawerego), w Warszawie na Marymoncie (1966-1971), na misjach w Argentynie (1972-73), w Puszczy Mariańskiej (1973-74), w Elblągu (1974-81), w Głucholazach (1981-86), w Warszawie na Stegnach (1986-87), w Goźlinie (1987-90) oraz w Licheniu (1990-1999 i 2002-2019). W Sanktuarium pełnił obowiązki pomocnika ekonoma domu, kaznodziei i spowiednika. Ostatnie lata życia, naznaczone pogarszającym się zdrowiem, przeżywał w cichości i pokorze. Zmarł w szpitalu w Koninie 13 marca 2019. Robert Adamczyk
Za: www.lichen.pl

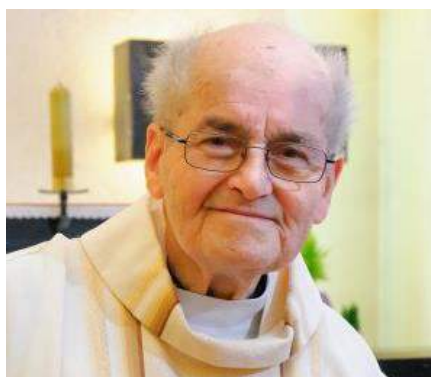
ŚP. O. JÓZEF ANTOS SJ (1928 – 2019)

O. Józef Antos SJ urodził się 20 kwietnia 1928 r. w miejscowości Paszkówka. Do Towarzystwa Jezusowego wstąpił 18 września 1948 r., a po dwuletnim nowicjacie złożył pierwsze śluby 19 września 1950 r. w Starej Wsi.

Po uzyskaniu matury w roku 1951 r. studiował filozofię w Krakowie (1951-1954), a następnie teologię w Warszawie na Bobolanum (1954-58). Święcenia prezbiteratu otrzymał 16 maja 1957 r. w Warszawie z rąk ks. bpa Wacława Majewskiego. Trzecią probację odbył w Czechowicach-Dziedzicach (1959-60), a ostatnie śluby złożył w Święto Ofiarowania Pańskiego 2 lutego 1961 r. w Kłodzku.

O. Józef Antos SJ był gorliwym i pełnym dobroci duszpasterzem, ujmującym ludzi swą serdecznością i humorem. Najpierw został posłany do Wambierzyc, gdzie pracował jako duszpasterz i katecheta

(1958-59). Potem posługiwał w Kłodzku jako duszpasterz i katecheta, a od 1966 r. również duchowny domu (1960-69).

Następnie został skierowany do Wrocławia przy ul. Próchnika, gdzie pełnił posługę ministra domu (do 1972 r.), duszpasterza (do 1977 r.), katechety (do 1977 r.), wikariusza (1972-73, 77-80), a

od 1973 r. duchownego domu (1969-80). Dalej pracował w Gliwicach jako wikariusz, katecheta, a od 1981 r. również jako duchowny domu (1980-83). Kolejną placówką były Czechowice-Dziedzice, gdzie posługiwał jako proboszcz (do 1988 r.), katecheta, od 1985 r. także jako duchowny domu, a od 1988 r. jako wikariusz (1983-92). Następnie został posłany do Gliwic, gdzie był duchownym domu i duszpasterzem (1992-98). Dalej posługiwał w Częstochowie jako duchowny domu i spowiednik rekolektantów (1998-2016).

Ze względu na pogarszający się stan zdrowia został przeniesiony w 2016 r. do infirmerii w Krakowie. Otoczony stałą opieką i życzliwością wszystkich zmarł 13 marca 2019 r. w Kolegium krakowskim.
Za: www.jezuici.pl